

Neljapäev, 11. märts 2010

Kuuba

P7_TA(2010)0063

Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon meelsusvangide kohta Kuubal

(2010/C 349 E/15)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Kuuba olukorra kohta, eriti 17. novembri 2004. aasta, 2. veebruari 2006. aasta ja 21. juuni 2007. aasta resolutsioone;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone 2004., 2005., 2006., 2007. ja 2008. aasta aastaaruannete kohta inimõiguste kohta maailmas ning ELi poliitikat inimõiguste valdkonnas;
- võttes arvesse oma 14. detsembri 2006. aasta resolutsiooni Sahharovi auhinna järeltegevuse kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse nõukogu eesistujariigi 14. detsembri 2005. aasta deklaratsiooni opositsiooniliikumise Damas de Blanco kohta ning varasemaid, 26. märtsi 2003. aasta ja 5. juuni 2003. aasta deklaratsioone olukorra kohta Kuubal;
- võttes arvesse nõukogu ühist seisukohta 96/697/ÜVJP, mis võeti vastu 2. detsembril 1996 ning mida on hiljem korrapäraselt ajakohastatud;
- võttes arvesse üldasjade ja välissuhete nõukogu 18. juuni 2007. aasta, 2008. aasta juuni ning 15. juuni 2009. aasta järeldusi Kuuba kohta;
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja paruness Catherine Ashton'i pressiesindaja ning Euroopa Parlamendi presidendi Jerzy Buzeki avaldusi poliit- ja meelsusvangi Orlando Zapata Tamayo surma kohta Kuubal;
- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et inimõiguste, sealhulgas kodaniku-, poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste universaalsuse ja jagamatuse kaitse on jätkuvalt üks Euroopa Liidu peamisi eesmärke;
- B. arvestades, et kümneid sõltumatuid ajakirjanikke, rahumeelseid dissidente ja inimõiguslasi, kellest enamik on rahumeelse opositsiooni liikmed, hoitakse Kuubas endiselt vangis selliste põhivabaduste nagu sõna- ja kogunemisvabaduse ning koosolekute korraldamise vabaduse kasutamise eest;
- C. arvestades, et Euroopa Parlament andis 2005. aasta Sahharovi mõttevabaduse auhinna Damas de Blancole; arvestades, et asjaolu, et Kuuba ametivõimud ei lubanud Damas de Blancole sõita Euroopa Parlamendi asukohta auhinda vastu võtma, rikub üht põhilist inimõigust, nimelt õigust vabalt lahkuda oma kodumaalt ja sinna tagasi pöörduda, mis on sätestatud inimõiguste ülddeklaratsioonis;
- D. arvestades, et ühenduse institutsioonid on teinud jõupingutusi, et tagada Kuuba poliit- ja meelsusvangide vabastamine ja nende humaanne kohtlemine;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0601.

Neljapäev, 11. märts 2010

- E. arvestades, et Orlando Zapata Tamayo surma (esmakordselt ligi 40 aasta jooksul hukkus Kuuba aktivist protestiks valitsuse kuritarvituste vastu korraldatud näljastreigil) loetakse tõsiseks tagasilöögiks inimõigustele Kuubas ning see on põhjustanud rahvusvahelise protestilaine ja õhutanud teisi Kuuba poliitvange ja vangistatud teisitimõtlejaid alustama näljastreiki,
1. mõistab teravalt hukka teisitimõtlejast poliitvangi Orlando Zapata Tamayo surma pärast 85 päeva kestnud näljastreiki – surma, mis oli julm ja mida oleks saanud ära hoida –, ning väljendab solidaarsust ja kaastunnet tema perekonnale;
  2. mõistab hukka aktivistide ennetava kinnipidamise ning valitsuse püüde takistada Orlando Zapata Tamayo perel tema matuste korraldamist ja talle viimse austuse avaldamist;
  3. taunib asjaolu, et puuduvad igasugused nähtavad märgid Kuuba ametivõimude püüdest reageerida ELi ja rahvusvahelise üldsuse üleskutsetele vabastada poliitvangid ning täielikult austada põhivabadusi, eelkõige sõnavabadust ja poliitilistesse organisatsioonidesse ühinemise vabadust;
  4. palub Kuuba valitsusel kohe ja tingimusteta vabastada kõik poliit- ja meelsusvangid;
  5. väljendab muret nende poliitvangide ja dissidentide olukorra pärast, kes alustasid Zapata surma järel näljastreiki; väljendab heameelt asjaolu üle, et enamik neist jälle sööb, kuid juhib tähelepanu ajakirjaniku ja psühholoogi Guillermo Fariñase murettekitavale seisundile ning asjaolule, et tema näljastreigi jätkumisel võivad olla saatuslikud tagajärjed;
  6. taunib asjaolu, et puudub reageering Euroopa Parlamendi ja nõukogu korduvatele üleskutsetele vabastada viivitamata kõik poliit- ja meelsusvangid, ning rõhutab, et Kuuba dissidentide vangistamine nende ideaalide ja rahumeelse poliitilise tegevuse pärast on vastuolus inimõiguste ülddeklaratsiooniga;
  7. nõuab tungivalt, et nõukogu ja komisjon tõhustaksid meetmeid poliitvangide vabastamise nõudmiseks ning inimõiguste kaitsjate töö edendamiseks ja neile garantiide andmiseks, nagu on kokku lepitud välisasjade nõukogu 8. detsembri 2009. aasta järeldustes;
  8. nõuab tungivalt, et ELi institutsioonid tingimusteta toetaksid ja täielikult julgustaksid Kuubal mitme-parteilisele demokraatiale rahumeelse poliitilise üleminekuprotsessi alustamist;
  9. väljendab sügavat solidaarsust Kuuba rahvaga ning toetust nende edusammudele demokraatia ja põhiõiguste järgimise ja edendamise suunas;
  10. palub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ja koostöö eest vastutaval volinikul viivitamata alustada struktuurset dialoogi Kuuba kodanikuühiskonnaga ning nendega, kes toetavad Kuuba rahumeelset üleminekuprotsessi, kooskõlas nõukogu poolt järjestikuselt heaks kiidetud järeldustega ning kasutades ELi koostöö- ja arengumehhanisme, eelkõige demokraatia ja inimõiguste Euroopa algatuse raames;
  11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, ELi rotatsiooni korras vahelduvale eesistujariigile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindajale, Euroopa – Ladina-Ameerika Parlamentaarsele Assambleele ning Kuuba valitsusele ja Kuuba Rahvuslikule Rahvavõimuassambleele.